

Άπρίλιος 2020
έτος 440
άρ. φύλ. 734

ΕΠΛΑΣΕΙΣ

“Γινα σωφρόνως και δικαίως και εύσεβως ζήσωμεν”

Γραφεία:
Ζήνωνος 3
104-31 Αθήνα
τηλ.
210 5230 948

ΜΗΝΙΑΙΑ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Διαμαρτυρία - Πρόταση

Ψ ενεργός Έλληνας πολίτης και μέλος της Όρθοδόξου Καθολικής Έκκλησίας συμμετέχω στην πανανθρώπινη ανησυχία για την ραγδαία διασπορά της επιδημίας – πανδημίας κορονοϊού και άσφαλώς **στηρίζω** τα προστατευτικά μέτρα για την μη περαιτέρω εξάπλωσή της. Ταυτοχρόνως όμως **διαμαρτύρομαι** έντονα για την **αυταρχική επέμβαση** των πολιτικών άρχων στα έσωτερικά θέματα της Έκκλησίας μας, χωρίς να λαμβάνουν υπ’ όψιν των τις προτάσεις της Ιεράς Συνόδου και χωρίς να αντιλαμβάνονται ότι έτσι στερούνται οι πιστοί της βεβαίως πηγής έλπίδος και θάρρους.

Είναι πράγματι κοινώς παραδεδομένο ότι ή αποτελεσματικότητα της φαρμακευτικής άγωγής και κάθε άλλης θεραπευτικής μεθόδου εξαρτάται και από την ψυχική θετική διάθεση των πασχόντων. Είναι παράξενο να λαμβάνουν οι άρχες μέτρα για την υλική τροφοδοσία του λαού και να μην προβλέπουν την ανεμπόδιση πνευματική τροφοδοσία των πιστών. Έπειδή, λοιπόν, και **τά μέτρα** της γενικής προστασίας πρέπει να **τηρούνται** και ή υλική αλλά και ή **πνευματική τροφοδοσία να εξασφαλίζεται**, υποβάλλω προς τους άρμοδιους την παρακάτω πρόταση:

α) Να **τελούνται κανονικώς** οι ιεροτελεστίες με την συμμετοχή μόνο των κληρικών και των ψαλτών και ελάχιστων πιστών με την άπαραίτητη μεταξύ των άπόσταση. Ό δε λοιπός όρθόδοξος λαός να τις παρακολουθή από τήν ραδιόφωνο ή τήν τηλεόραση, άφου ό Θεός είναι πανταχού παρών και τά πάντα πληρών και άφου ύπάρχει σχετική εύχη ύπερ των «δι» εύλόγους αίτίας άπολειφθέντων».

β) Τό ίδιο να γίνη και κατά τήν **έθνική έορτή** στην Δοξολογία και στην κατάθεση στεφάνων να συμμετέχουν μόνον όλιγομελείς αντιπροσωπείες της κυβερνήσεως ή των τοπικών άρχων κατά περίπτωση.

γ) Τό ίδιο να γίνη και κατά τήν **Άνάσταση**, ή όποία συνήθως τελείται στα προαύλια των ναών, άπ’ όπου νέοι λαμπαδηφόροι και λαμπαδηδρόμοι να μεταφέρουν τήν φώς στις κατοικίες όλων των ένοριτών.

Τό να γνωρίζουμε πώς στην ένορία μας τελείται λειτουργία **ένδυναμώνει** τόν μηχανισμό των αντίστασών μας και **δημιουργεί** άδιαπέραστες **επάλλξεις** κατά τού κοινού ίοβόλου έχθρου.

Με τήν έλπίδα ότι ύπάρχουν άκόμη πολιτικοί πού τείνουν εύήκοα ότα διατελώ μετά τιμής.
Βασίλειος Τσούπρας

Έλπίδα μας ό Έσταυρωμένος

Μαύρα, άγαπητοί μας άναγνώστες, μαύρα και βαριά σύννεφα καλύπτουν τόν ουρανόν όχι μονάχα της πατρίδος μας αλλά και όλόκληρου τού κόσμου. Η γενική πανδημία τού κορονοϊού εξαπλώνεται παντού. Ξαπλώνει όχι μόνο στο κρεβάτι αλλά και στη μαύρη γή νιους και πρό παντός τά τιμημένα γηρατειά. Κανένα φάρμακο, κανένα μέτρο δέν σταματά αύτην τήν θανατηφόρα συμφορά.

Τό χειρότερο όμως είναι ότι αύτοί πού κυβερνούν τόν κόσμο φάχνουν περισσότερο να βρουν μέσα για άλληλοκαταστροφή και όχι για άλληλοβοήθεια, για αύξηση τού πλούτου και όχι για εξασφάλιση της υγείας, για υλική άπόλαυση και όχι για πνευματική άναψυχή. Έτσι, ό ίοβόλος έχθρος βρήκε άνέτοιμη τήν ανθρωπότητα και με τήν δρεπάνι της συμφορας θερίζει τούς πάντες και τά πάντα.

Όσο και άν δέν θέλωμε να πιστέψωμε τις διάδοσεις για προκατασκευασμένη και κατευθυνόμενη επιδημία, έν τούτοις δέν μπορούμε να μην έπιστημάνωμε τήν εύθύνη των κρατούντων στην μη έγκαιρη και έγκυρη αντιμετώπισή της.

Τά μέτρα μάλιστα πού πάρθηκαν άφορούν μόνον στην υλική προστασία και όχι ταυτοχρόνως στην

πνευματική τού πληθυσμού ένδυνάμωση, ώστε να έπιτευχθή τή ποθούμενο, δηλαδή ή πρόληψη και ή καταστολή τού κακού. Στην πατρίδα μας, μάλιστα, οι πολιτικοί μας έκλεισαν τούς ναούς και άπαγόρευσαν τήν τέλεση των ιερών ακολουθιών, στερούντες έτσι τούς πιστούς άπό τήν πνευματική των τροφοδοσία. Η μόνη λοιπόν έλπίδα πού μάς μένει είναι ή πίστη στον μεγάλο μας Λυτρωτή, στον Έσταυρωμένο Χριστό, πού παρ’ ότι έφέτος δέν θα έορτάσωμε, όπως πρέπει, τά Άγία Του πάθη, Αυτός άπό άγάπη θα μάς βοηθήση και τά παρόντα δεινά να ξεπεράσωμε και τήν σειρά μας να ξα-

ναβρούμε. Τό ζήτημα όμως είναι εάν κάθε φορά πού βρισκόμαστε σε κατάσταση συμφορών διδασκόμαστε άπό αυτές ή τις ξεχνάμε γρήγορα.

Άραγε θα καταλάβωμε επί τέλους ότι χωρίς πιστά, τίμια και ικανά πρόσωπα στις διάφορες υπηρεσίες και μάλιστα στην Βουλή και στην κυβέρνηση προβλήματα δέν αντιμετωπίζονται, και πρόοδος και σωτηρία δέν έπιτυγχάνονται; Πάντως, ή προσευχή και ή συνεργασία όλων μας πρέπει να είναι θερμή και άδιάλειπτη.

Ό Θεός Βοηθός.

Β. Τσούπρας

Όσπερ πελεκάν

Ηδη από τήν αρχαιότητα έχουν διατυπωθή πολλές θεολογικές άπόψεις για τόν τρόπο της δια τού Χριστού σωτηρίας, οι κυριότερες των όποιων είναι: α) Η **ικανοποίηση** της θείας δικαιοσύνης. β) Η **άποκατάσταση** της τάξεως. γ) Η **εξαγορά** τού ανθρώπου. δ) Η **άντικατάσταση** τού ανθρώπου. ε) Η **καταλλαγή**. (Περισσότερα στο βιβλίον τού Β. Τσούπρα «Σταυρός, Ζωή, Άνάσταση», σσ. 63-65).

Είναι ανάγκη, όμως, να έκτεθη, και ή σχετική διδασκαλία της καθολικής Όρθοδοξίας. Οι όρθόδοξοι Πατέρες, βασιζόμενοι πάνω στο άγαπητικό πνεύμα τού Χριστού, κατανόησαν τόν Σταυρό τού Χριστού ως πράξη και θυσία άγάπης, άφου ό ίδιος ό Χριστός είναι ή κηρύττουσα και κηρυττομένη, ή ενεργούσα και σώζουσα Άγάπη. Ό άνθρωπος, με τήν διπλή του άμαρτία, απέλαβε τόν θάνατο. Για να σωθή, έπρεπε να μετανοήση και να σταματήσει να άμαρτάνη. Άλλά αύτό δέν μπορούσε να τή κάνει, γιατί ήδη ή φύση του είχε φθαρή από τήν άμαρτία.

Γι’ αύτό άκριβώς έγινε ό Χριστός άνθρωπος, για να άπαλλάξη τόν άνθρωπο από τήν φθορά της άμαρτίας. Με τήν Σταύρωσή Του μάλιστα έδωσε τήν δυνατότητα στην ανθρωπινή φύση Του να άναιρέση τήν διπλή αντίστατη άμαρτία με τήν διπλή σταυρική Του άγάπη, με τήν ύπακοή δηλαδή προς τόν Πατέρα Του («πλήν ουχί ως εγώ θέλω, άλλ’ ως σύ») και με τήν άγάπη προς τούς έχθρούς Του («πάτερ, άφες αύτοις...»).

Ό Σταυρός έπομένως και ό θάνατος τού Χριστού εξαλείφει για όλους τήν αίτία τού θανάτου, δηλαδή τήν άμαρτία, και τόν ίδιο τόν θάνατο, γιατί από τήν σταυρωμένο σώμα τού Χριστού έρρευσε αίμα και ύδωρ, άπό τήν όποιο, όποιος κοινωνεί, βάζει μέσα του κύτταρο άναμάρτητο, σπόρο άθανασίας, έμβόλιο Χριστοζωής και Χριστοπολιτείας. Όπως, δηλαδή, με τήν σύλληψη και τήν γέννηση ό Λόγος τού Θεού ένώνεται με τήν ανθρωπινή φύση, πού πήρε μέσα στην μήτρα της Παρθένου, έτσι και με τόν Σταυρό ό Θεάνθρωπος Χριστός ένώνεται με τήν πανανθρώπινη φύση και με τόν θάνατό Του σώζει τόν «Άδάμ παγγενή», ένσταλάζοντας στον κάθε άνθρωπο τήν σταυρωμένο, θανατωμένο αλλά και άναστημένο έαυτό Του.

Έμβολιασμένος πιά ό άνθρωπος με τήν σώμα τού Χριστού, δια τού βαπτίσματος, της Θείας Εύχαριστίας και των άλλων σωστικών μέσων της Έκκλησίας, **ανάκαινίζεται** όλόκληρος, χριστοποιείται, **άγιάζεται**, **χαριτώνεται** και τελικά θε-

Συνέχεια στή σελ. 2

Ο Χριστός, ο Ελληνισμός και η Ορθοδοξία!

Η δόμηση του νέου παγκόσμιου συστήματος με τήν συνακόλουθη εγκαθίδρυση της Νέας Παγκόσμιας Τάξης, μέσα από πολυεθνικές πολιτικές, οικονομικές, κοινωνικές, ιδεολογικές και πολιτισμικές πρακτικές, προχωρεί, ίσοπεδώνοντας τα πάντα στο διάβα της. Οι λαοί αποσβολωμένοι παρακολουθούν τα γενόμενα χωρίς να μπορούν να αντιδράσουν. Φαίνεται πλέον καθαρά ότι τή πρόβλημα δεν είναι πολιτικό, οικονομικό, κοινωνικό. Είναι **απόλυτα πνευματικό**.

Τό κακό, άριστα οργανωμένο, πολεμικό κυρίως φανερό, αλλά και καλυμμένο, κάθε τι τή αγνό και ωραίο και αληθινό [...] Μέγας έχθρος τού είναι ο Χριστός και ό,τι συμβαδίζει μαζί Του και ιδιαίτερα ο Ελληνισμός και η Ορθοδοξία.

Ο Ελληνισμός! [...] Δεν τού συγχωρούν τήν γεγονός ότι επινόησε και δόμησε τις δυο πιο δυναμικές έννοιες τού κόσμου, τήν ελευθερία τού ανθρώπου και τή δημοκρατία! Δεν τού συγχωρούν ότι με τήν ελληνική γλώσσα κατέγραψε τή ζωή και τή διδασκαλία τού Θεανθρώπου και οδήγησε στην όσωση τού κλασικού Ελληνισμού και τού Χριστιανισμού

Συνέχεια στή σελ. 2

σ.σ. Λόγω έκτάκτων μέτρων οι δραστηριότητες των Επάλλξεων έχουν άναστολή. Περισσότερες πληροφορίες στα τηλ.: 210 5230948, 6987353063.

† Θεόδωρος Βγόντζας

Γεννήθηκε τό 1934 στην Ίεραπέτρα Λασιθίου. Ο πατέρας του ήταν έμπορος ύφασμάτων και ή μητέρα του φραγκοράφτρια. Ήταν τό τρίτο και τελευταίο παιδί τής οικογένειας. Μπήκε στή Φιλοσοφική Σχολή τής Αθήνας τό 1952 και μετά από τήν αποφοίτησή του υπηρέτησε στό Ναυτικό. Στή συνέχεια πήγε στήν Κύπρο, όπου εργάστηκε ως φιλόλογος μέχρι τό 1965. Συμμετείχε ενεργά στόν αγώνα τών Κυπρίων γιά ένωση τού νησιού μέ τήν Ελλάδα και μάλιστα κατά τή διάρκεια μιās μάχης σκαρφάωσε σ' ένα καμπαναριό, κατέβασε τήν τούρικη σημαία και ύψωσε τήν ελληνική. Στό χωριό αυτό (Βάσα) ακόμα τόν θυμούνται ως ήρωα. Έπέστρεψε στήν Ελλάδα τό 1965 και γράφτηκε στή Θεολογική Σχολή. Τήν ίδια χρονιά παντρεύτηκε τήν Όλγα Μπούμη, δασκάλα, μέ τήν όποία απέκτησε έξι παιδιά. Τό 1973 λόγω τής δικτατορικής κυβέρνησης τού Γ. Παπαδόπουλου αναγκάζεται νά παραιτηθεί. Τό 1981, όμως, μέ έναν ευεργετικό νόμο γιά όσους έπεσαν στή δυσμένεια τής Χούντας επανέρχεται στήν εκπαίδευση, από όπου συνταξιοδοτήθηκε άργότερα μέ 30 έτη υπηρεσίας.

Υπήρξε άνθρωπος πού αγάπησε τά γράμματα, τήν εκκλησία και τήν ιεραποστολή. Όλη του τή ζωή μελετούσε, έγραφε όμιλίες και κήρυττε στους ιερούς ναούς. Μέ τή σύζυγό του ξεκινούν τό 1971 τες εκδόσεις «Φοίβη», πού άργότερα πήραν τό όνομα «Λυχνία». Εκδίδουν βοηθήματα γιά τόν δάσκαλο τών τριών πρώτων τάξεων τού δημοτικού σχολείου (18 τόμοι), τετράδια γιά τούς μαθητές, έποπτικό ύλικό κ.α. Ταυτόχρονα εκδίδουν τό περιοδικό «Καλημέρα παιδιά», τό όποιο κυκλοφόρησε στά περίπτερα. Ό ίδιος συγγράφει όλη τή ζωή του βιβλία, όπως «Σ' ευχαριστώ γιά τόν πόνο», «Ενότητα στό γάμο», «Η πίστη ως στήριγμα» «Αντέχουμε άδικίες-ύβρεις», «Αντιμετώπιση τών θλίψεων». Τό σημαντικότερο όλων είναι ένα πολύτομο έργο γιά τόν ιερό Χρυσόστομο, στό όποιο άφιέρωσε τό μεγαλύτερο μέρος τών μελετών του.

Στήν Ίεραποστολή συμμετείχε ως ενεργό μέλος του Πανελληνίου Χριστιανικού Όμιλου Όρθοδόξου Ίεραποστολής υπό τόν Σεβ. Μητροπολίτη πρώην Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερράλων Κωνσταντίνο Σακελλαρόπουλο, άκολουθώντας τες εκδρομές στήν Τσεχία, Ρουμανία κ.α. και μιλώντας συχνά στόν πρωινό καφέ μετά τή Θεία Λειτουργία.

Μέχρι τήν τελευταία του στιγμή διάβαζε και έγραφε και πρότεινε σέ όλους νά διαβάζουν και νά κοινωνούν συχνά. Έλεγε χαρακτηριστικά: «Τά βιβλία είναι τροφή γιά τό πνεύμα και τήν ψυχή, μά ή Θεία Κοινωνία είναι φάρμακον άθανασίας».

Όσπερ πελεκάν

Συνέχεια από τή σελ.1

οποιείται μέ τήν άγιαστική, βεβαίως, ενεργεια τού Αγίου Πνεύματος. Έχει πιά ό άνθρωπος τό σταθερό και αιώνο σημείο, από τό όποιο μπορεί νά κρατιέται γερά, γιά νά μήν πέση στήν άμαρτία αλλά, και εάν πέση, νά πιαστή και νά ξαναέβη.

Γι' αυτό, ή Νύμφη Εκκλησία, γιά νά εκφράση τήν εύγνωμοσύνη της, φάλλει στόν μεγάλο Της Νυμφίο και Σωτήρα Χριστό, κατά τήν άκολουθία τού Έπιταφίου τήν Μεγάλη Παρασκευή, ανάμεσα στα άλλα έγκώμια, και τό «ώσπερ πελεκάν, τετρωμένος τήν πλευράν σου, Λόγε, σους θανάττας παιδας έζώσας, έπιστάξας ζωτικους αυτοις κρουσους». Μέσα στις λίγες αυτές ποιητικές γραμμές εκφράζεται, μέ τόν πιό άνάγλυφο τρόπο, ή Όρθόδοξη διδασκαλία περι τού μυστηρίου τής σωτηρίας τού ανθρωπίνου γένους. Όπως ό πελεκάνος σκίζει τήν πλευρά του και μεταγγίζει τό αίμα του στα ξεματωμένα από τό φίδι παιδιά του και τά ξαναζωντανεύει, τά δραστηριοποιεί και τά βοηθάει νά πετάνε, έτσι και ό Χριστός μας μεταγγίζει τό αίμα Του, πού έρρευσε από τόν Σταυρό Του, στα πεθαμένα από τήν άμαρτία παιδιά Του, τά πλένει, τά καθαρίζει, τά ζωοποιεί, τά ένώνει μέ τόν Θεό και μεταξύ τους, τά χαριτώνει και τά αιώνοποιεί.

Άπάθεια και άπάθειες

Τά πάθη, κατά τόν Άγιο Γρηγόριο Παλαμά, μεγάλο φιλόσοφο και Πατέρα τής Εκκλησίας μας, είναι γεννήματα τής προαίρεσης, τής ελεύθερης δηλαδή επιλογής τού ανθρώπου (αίρουμαι = προτιμώ, επιλέγω). Έτσι δέν άποτελεί πάθος ή επιθυμία π.χ. τής γεύσεως, διότι, όπως όλες οι επιθυμίες, έτσι και εκείνη δόθηκε από τόν Θεό πρός κάλυψη αντίστοιχης λειτουργίας. Πάθος είναι ή γαστριμαργία, δηλ. ή επιθυμία τής γεύσεως παραπάνω ποσότητας από τήν άπαραίτητη γιά τόν όργανισμό.

Άκόμα και τό προπατορικό άμάρτημα, κατά τόν Παλαμά, γεννήθηκε από τήν επιθυμία τών Πρωτοπλάστων νά γευτούν τόν ώραίο και γλυκό καρπό «άνευ και δίχα Θεού». Αυτή άκριβώς ή επιλογή τής αυτονομήσεως τούς στέρησε τόν Παράδεισο, δηλαδή τήν κοινωνία μέ τόν Θεό. Η επιθυμία γιά τόν γλυκό καρπό ήταν ανθρωπίνη άδυναμία, τό άμάρτημα ήταν ότι δέν αισθάνθηκαν τήν ανάγκη νά τόν ζητήσουν από τό χέρι τού δωροεδότου τους, και κυρίως ότι δέν παραδέχθηκαν τό σφάλμα τους, γεγονός μέ όλέθριες συνέπειες γιά όλο τό ανθρωπινό γένος.

Γιά τόν Παλαμά, λοιπόν, ή άπάθεια δέν είναι άρνηση τής επιθυμίας αλλά ενεργεια τής ψυχής πρός άπαλλαγή από τες άρνητικές επιθυμίες, πού συνιστούν παθογένεια. Η άπάθεια δέν επιτυγχάνεται, όπως ίσχυριζόταν ό δυτικόφρων Βαρλαάμ, ό κυριώτερος αντίπαλος τού Παλαμά, μέ τό ξεριζώμα τών παθών, μέ τήν νέκρωση

τους, αλλά μέ τήν μεταστροφή τους «από τά χείρονα εις τά κρείττω». Άρα άπαθής είναι αυτός πού μέ τόν αγώνα του άπομάκρυνε τες πονηρές έξεις και έθίστηκε στις άγαθές. Γίνεται φανερό στό σημείο ή επίδραση τού Άριστοτέλη στήν παλαμική σκέψη.

Έτσι λοιπόν ό άπαθής, κατά τήν όρθόδοξη αντίληψη, δέν είναι ούτε παραμένει άνευεργός σέ ό τι συμβαίνει γύρω του, αλλά άγωνίζεται διαρκώς νά απαγκιστρωθή από τες άρνητικές του επιθυμίες, καθοδηγούμενος άσφαλώς στήν προσπάθειά του αυτήν από τήν θεία χάρη, ένω ό άπαθής, κατά τήν δυτική όρθολογιστική άποψη, επιμένει εγωϊστικά στα πάθη του και προσπαθεί νά συμπαρασύρει σ' αυτά και άλλους. Από τήν άλλη, ό άπαθής, σύμφωνα μέ τήν ινδουϊστική αντίληψη, έπιδιώκει τήν νιρβάνα του, τήν άταραξία, τήν άποχή από κάθε ενεργεια, άκόμη και καλή, προκειμένου νά μήν διαταραχθή τήν ήσυχία του.

Έπομένως γιά έναν υγιώς όρθόδοξο Χριστιανό, έν όφει μάλιστα τών σημερινών καταγιστικών εξέλιξεων σέ παγκόσμιο επίπεδο, δέν δικαιολογούνται ούτε ή άναλγησία ούτε ή παθητικότητα, ούτε φυσικά οι σπασμωδικές και άψυχολογικές κινήσεις, αλλά άπαιτείται συνεχής έγρήγορση, συναντίληψη και συν-εργεια όχι μόνον γιά τήν άποδίωξη παντός κακού αλλά και γιά τήν έπίτευξη τού καλού (Πέτρ. 3, 11), πρός δόξα Θεού και έπ' όφελεία πάντων ήμών. Γένοιτο.

Σοφία Μπεκοή, φιλόλογος -θεολόγος

Και τώρα τι εικόνες θα προσκυνάμε;

... Δυστυχώς, αδελφοί μου, στη Μαδαγασκάρη μας υπάρχουν ήδη τα πρώτα κρούσματα της νέας πανδημίας. Ο διάσημος κορονοϊός (COVID-19) είναι παρών σε μια χώρα που λόγω υποδομών δεν δύναται να αντιδράσει. Η πρόληψη είναι κάτι το απίθανο. Αχανή κομμάτια γης, χωριά και πόλεις με προβλήματα λειψυδρίας, απομακρυσμένες κοινότητες με διαθέσιμο μόλις ένα ποτήρι νερό καθημερινά ανά κάτοικο...Κλειστά σύνορα, κλειστά σπίτια, κλειστές εκκλησίες, χαμένες διαπροσωπικές σχέσεις. Παιδιά που θα κάνω μέρες να αντικρίσω, ορφανά που δε θα καταφιλήσω τα πληγωμένα χεράκια τους για καιρό, ηλικιωμένοι που ίσως δε ξανά δω ποτέ. Εικόνες Θεού που δε θα προσκυνήσουμε, για να τις σώσουμε.

Περιμένω καρτερικά την ευλογία πίσω από τον μεγάλο πειρασμό.

Μητροπολίτης Επισκοπής Τολιάρας και Νοτίου Μαδαγασκάρης κ. Πρόδρομος

Πηγή: <https://www.facebook.com/missioninsouth Madagascar>

Άρωγές πρός τες Έπάλξεις

Πετροπούλου Φαίδρα 20€
 πρωτ. Παναγιώτης Βασιλείου 30€
 Καλαμπόκης Γεώργιος 20€
 Γ.Α. 20€
 Νικολόπουλος Σοφιανός 20€
 Καλλιγιά Μαρία 100€
 Γκεζερλή Σταθούλα 50€
 Τρουποσκιάδου Άργυρώ 30€
 Α. Κ. 50€

Ευχαριστούμε ιδιαίτερω τες Ι. Μ. Λευκάδος, Κίτρος & Κατερίνης, Καρυστίας γιά τες ευγενείς άρωγές των γιά τό εκδοτικό έργο.

Παρακαλούμε και τούς λοιπούς συνδρομητές και φίλους νά στηρίξουν τες Έπάλξεις και νά άποστείλουν τες άρωγές των, πρός συνέχιση τού έργου και έξόφληση τού χρέους, στήν διεύθυνση: Έπάλξεις, Ζήνωνος 3, 104 31 Άθήνα, ή στόν λογαριασμό: 041/006792-00, Έθνική Τράπεζα, ή μέσω ebanking στό GR520110041000004100679200. Θερμή παράκληση νά αναγράφονται τά πλήρη στοιχεία τών άποστολέων (όνοματεπώνυμο, διεύθυνση και ταχυδρομικός κώδικας). Καλή και Εύλογημένη Άνάσταση

Ο Χριστός, ο Ελληνισμός και η Ορθοδοξία!

Συνέχεια από τή σελ.1

δομώντας έτσι τήν Ορθοδοξία!

Η Ορθοδοξία! Δεν της συγχωρούν με τίποτε το γεγονός ότι πρεσβεύει τήν πλήρη αλήθεια περί θεού, ανθρώπου και κόσμου.

Μέσα σε αυτό το παγκόσμιο πολεμικό πλαίσιο, η Ευρώπη των ονείρων μας κατρακυλά στον γκρεμό του παραλογισμού και της ανηθικότητας. Πλήρης υποδούλωση στο κακό, τρομοκρατία, φόβος, ανωμαλία, σύμφωνα συμβίωσης ομοφύλων, άκόμη και ανθρώπων με ζώα, παιδοφιλία, κτηνοβασία, ειδωλολατρία, σατανισμός και τον τελευταίο καιρό «αυτοκτονική ισλαμολατρεία». Αυτές είναι οι νέες «αξίες» της Ευρώπης.

Η πατρίδα μας, η Ελλάδα, παρασυρμένη από άνίκανους ανθέλληνες και αντίχριστους πολιτικούς, μοιάζει με ένα σαλεμένο οικοδόμημα, έτοιμο να καταρρεύσει. Έχοντας απεμπολήσει τες αξίες της ελληνορθόδοξης παράδοσής μας, παγιδευμένη σήμερα στις συντεταγμένες του χώρου και του χρόνου, σέρνεται κι αυτή στους δρόμους της απάνθρωπης και ανήθικης Ευρώπης, αποδεχόμενη τήν αντικατάσταση του ελληνικού ορθόδοξου πληθυσμού της με αλλοεθνείς οπαδούς του

Ισλάμ. Φαίνεται λοιπόν να επικρατεί παντού ο φαινομενικά άρχοντας του κόσμου τούτου, το κακό, το αντίχριστο πνεύμα, με όποια μορφή κι αν εκδηλώνεται κοσμικά [...]

Ο Ελληνισμός, όμως, αυτός ο μικρός σε πληθυσμό, αλλά τεράστιος σε πνεύμα φορέας της Ιδέας και της Επιστήμης έχει τήν θεϊκή υποχρέωση να αντισταθεί [...] Είμαστε άπίστευτα δυνατοί! Έχουμε τα δικά μας πυρηνικά όπλα. Γνώση, πίστη, ενότητα, αγώνας! Όλες αυτές οι δυνάμεις βρίσκονται μέσα μας, δεσμευμένες από τον κακό εαυτό μας και απελευθερώνονται με μια απλή ταπεινή προσευχή: «Κύριε ήμών Ιησού Χριστέ, υιέ Θεού, ελέησον ημάς»!

Οι Έλληνες ενωμένοι μπορούν να ενσαρκώσουν τα όραματα του σύγχρονου σκλαβωμένου κόσμου! Αρκεί να το καταλάβουν, αρκεί να το πιστέψουν, αρκεί να το τολμήσουν!

Νίκος Ταμουρίδης,

Αντγος (ε.α)-Επίτιμος Α' Υπαρχηγός ΓΕΣ

Αντιπρόεδρος ΔΕ Ελεύθερης Πατρίδας

σ.σ. : Άς έλπίσουμε, κ. Ταμουρίδη, ότι οι Έλληνες θα συνεργαστούν επί τέλους, γιά νά αναδείξουν υγιείς κοινωνικοπολιτικές δυνάμεις, πρίν νά είναι άργά.

ΕΠΑΛΞΕΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Ίδιοκτησία: Πολιτιστική και Κοινωνική Κίνηση «Έπάλξεις»

Έκδότης: Βασίλειος Τσούπρας, Θεολόγος Κοινωνιολόγος

Γραφεία: Ζήνωνος 3, 104 31 Άθήνα

Τηλέφωνα: 210 52 30 948, 210 24 69 152

e-mail: epalxeis@otenet.gr

ιστοσελίδα: www.epalxeis.gr

Προαιρετικές Εισφορές- Έμβάσματα: ΕΠΑΛΞΕΙΣ